

[Økonomiministeren]

byggeri vil være noget, der kommer i store blokke, og derfor er det fornuftigt at få tilpasset udbud og efterspørgsel over tiden, sådan som jeg også har gjort opmærksom på det i udvalget. Der kan det være hensigtsmæssigt, som jeg har sagt det i udvalget, at offentlige фонде i det omfang, de i øvrigt køber indeksobligationer, deltager i en sådan tilpasning af udbud og efterspørgsel over tiden for at undgå hop op og ned i kurserne.

Men det er slet ikke sikkert, det bliver nødvendigt – det har jeg også gjort opmærksom på – overhovedet at bede offentlige фонде om at se på tidsforløbet, for jeg tror, at der vil være en meget stor efterspørgsel. Det er dog rimeligt at have det i baghånden, hvis der skulle blive uønskede svingninger i introduktionsperioden. Jeg tror ikke, at det vil dreje sig om størrelser, der er anderledes end dem, hr. Erhard Jakobsen har nævnt, men jeg kan ikke præcis på om, hvor stor en del der kan blive behov for. Der kan meget vel blive behov for færre offentlige fondsmidler.

Dræbte (RV):

Jeg skal her i anden omgang kun gøre nogle enkelte bemærkninger.

Jeg skal lige afslutte dialogen med CD om landbruget.

Jeg synes, at det meget tydeligt af de manglende svar på mine meget konkret formulerede spørgsmål fremgik, at hvis landbruget skal have sin omprioritering gennemført med indekslån – det taler alt for, ikke mindst de advarsler mod at gennemføre anden omprioritering, der har været fra bl.a. Nationalbanken – så er man i dag ikke på nogen måde, hverken i CD eller i regeringen, klar over, hvilket omprioriteringsomfang der vil være plads til i det indeksobligations- og indekslånesystem, man nu har introduceret. Det synes jeg er en vigtig ting, for det betyder, at det er korrekt, når vi har konstateret, at landbruget hermed får, skal vi sige restproblemerne på markedet overladt.

Men det er ikke det eneste sted, hvor CD har svigtet. Det er også af debatten fremgik, at andelsboligerne kun er tiltænkt kvoter i 1982 og i 1983, og at de derefter er nulstillet. Hr. Stubkjær Pedersen kan blot læse i det bilag, jeg citerede for, hvorledes regeringen fremskriver forventningen om 10.000 almennyttige boliger, men en forventning om nul

andelsboliger. Så i hvert fald har hr. Stubkjær Pedersen og CD ikke sikret sig nogen som helst garanti for, at byggeri af andelsboligerne vil fortsætte ud over 1983, og dermed er man overladt til helt frie forhandlinger.

Det har undret mig meget, at man har diskuteret realkreditrådets bemærkninger om reallønsklausulen så meget, som man har, og herunder peget på, at et mindretal i realkreditrådet har politiseret, tror jeg nok det er blevet sagt. Jeg må gå ud fra, at Nationalbanken i sin udtalelse om lovforslaget også har politiseret. Jeg citerer fra det brev, som Nationalbanken har sendt til økonomiministeren den 25. februar 1982, hvor det hedder på side 1 og øverst på side 2:

»Denne form for reallønsklausul indebærer således, at den gennemsnitlige løbetid og dermed obligationsejernes udtrækningschance ikke kan forudberegnes præcist. Selv om der foreslås en overgrænse for obligationers løbetid, må usikkerheden om udtrækningschancen alt andet lige antages at medføre en lavere kurs for indeksobligationerne, men størrelsen af denne virkning er vanskelig at vurdere.«

Nationalbanken forudsiger altså en lavere kurs for indeksobligationerne. Men man skriver videre:

»For låntagerne bliver reglerne for opgørelse af fradragsberettiget rente, afdrag og restgæld særdeles komplicerede, såfremt reallønsklausulen træder i kraft, jfr. ændringsforslagene til § 4.«

Der er såmænd ikke nogen grund til at pege på nogen uenighed i realkreditrådet. Den udformning, reallønsklausulen har fået, er og bliver administrativt vanskelig at have med at gøre, og det kan man også læse i Nationalbankens bemærkninger.

Boligministeren (Erling Olsen):

Kun tre faktiske oplysninger.

Det ene er om reallønsklausulen. Den er indrettet sådan, at kreditor under alle omstændigheder får sine penge senest efter 25½ års forløb. Debitor får så automatisk et nyt lån fra realkreditinstituttet. I det oprindelige pantebrev er der indføjet nogle bestemmelser, der gør, at efterfølgende panthavere ved det, og derfor er der ikke noget problem her.

Det andet, jeg er blevet spurgt om, er, om der er en underhåndsaftale mellem regerin-